Mor Jaume Camprodon

El bisbe emèrit de Girona va morir ahir als 90 anys en no poder superar la rèplica d´un ictus

Mor Jaume Camprodon

El bisbe emèrtit de Girona,Jaume Camprodon, va morir ahir als 90 anys, que havia complert el passat 18 de desembre. Feia pocs dies que havia patit una rèplica d´un ictus que no ha pogut superar. Nascut a Torelló (Osona) l´any 1926, va ser nomenat bisbe de Girona el 2 de setembre de 1973. Va estar al capdavant de la diòcesi gironina durant 28 anys, fins que el 30 d´octubre de 2001 la Santa Seu va acceptar la seva renúncia. Actualment, vivia a la residència de les Germanetes dels Pobres de Girona.

Camprodon va entrar al seminari de Vic l´any 1940, i allà hi va cursar Humanitats, Filosofia i Teologia. Va ser ordenat prevere el 22 de maig de 1949. La seva primera parròquia va ser la de Seva (Osona), com a vicari mestre. L´any 1950 va ser destinat, també com a vicari mestre, a la parròquia de Sant Joan de les Abadesses, al Ripollès. L´any 1951 es va convertir en vicari de Taradell, mentre que el 1952 va ser destinat a la parròquia de Sant Domènec de Vic, com a vicari però també com a consiliari diocesà de la Joventut Obrera Catòlica (JOC).

Aquest djous a les onze del matíse celebrarà a la Catedral de Girona una missa exequialper acomiadar el bisbe Camprodon.

Estudis a París

A partir de 1953 va ser nomenat professor del Col·legi de segona ensenyança de Sant Miquel dels Sants de Vic i director de l´internat. El 1955 va passar a ser director espiritual del seminari menor de la diòcesi de Vic, mentre continuava com a professor. L´any 1958 va passar a exercir com a prefecte de Filosofia del Seminari Major, mentre seguia impartint classes.

L´any 1963, però, va decidir fer un tomb a la seva vida i va marxar a París per estudiar a l´Institut Catòlic. Allà va combinar els seus estudis amb el treball amb persones immigrades durant els caps de setmana. Tot i això, va acabar tornant a Catalunya per fer-se càrrec, com a rector, de la parròquia de Calaf (Anoia) i, a partir de 1966, a la parròquia de Crist Rei de Manresa. Des d´allà va treballar per situar aquesta parròquia en la línia del Concili Vaticà II.

Nomenat bisbe el 1973

El 2 de setembre de 1973 va ser nomenat bisbe de Girona, i el 21 d´octubre del mateix any va ser consagrat bisbe a la Catedral. Entre les principals fites del seu episcopat hi va haver la inauguració de la Casa d´Espiritualitat de Banyoles (1974), la celebració de la primera Pasqua Jove al santuari de la Mare de Déu del Collell (1977), el Pla de Reflexió Pastoral (1978), la primera Jornada diocesana de Pastoral a Banyoles (1980) o la constitució del primer Consell Pastoral Diocesà (1982). L´any 1983 es va publicar «El Poble del Parenostre», que era un recull de 150 cartes que havia escrit al Full Parroquial, l´any 1986 es va constituir el Fons Comú Diocesà i l´any 1989 va obrir les seves portes l´Institut de Teologia de Girona. L´any 1991 es va inaugurar el Museu d´Art de Girona, que exposa les col·leccions del Museu Diocesà i de la Diputació de Girona al Palau Episcopal. L´any 1992 es va inaugurar el Centre Cristià dels Universitaris i l´any 1994 es va celebrar l´Aplec de l´Esperit a Girona i es va fer una remodelació territorial dels arxiprestats.

L´Institut de Ciències Religioses

L´any 1995 va participar en el Concili Provincial Tarraconense, mentre que el 1996 es va constituir l´Institut Superior de Ciències Religioses de Girona. L´any 1997 va crear la Delegació Episcopal de Pastoral Social, així com l´Institut Especial Sant Feliu d´atenció a preveres. El 1998, d´altra banda, es va traslladar la seu de les oficines de la Cúria del Palau Episcopal, a la Casa Carles. L´any 1999 es van crear els secretariats de Pastoral Obrera, Penitenciària i de Joves, mentre que l´any 2000 va poder restaurar la façana de la Catedral gràcies a un conveni de cofinançament amb diverses institucions. Finalment, el 2001 es va celebrar el Col·loqui Europeu de Parròquies a Girona.

El 30 d´octubre de 2001, després de 28 anys al capdavant de la diòcesi de Girona, la Santa Seu va acceptar la seva renúncia i va ser rellevat pel bisbe Carles Soler. Llavors, Camprodon va passar a ser administrador apostòlic, i el dia 16 del mateix any es va convertir en bisbe emèrit de Girona.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona/2016/12/25/mor-bisbe-emerit-girona-jaume/821010.html?utm_source=rss